

عنوان مقاله:

مقایسه فرآیند ساختوازی تکرار در زبان فارسی و کردی بر پایه نظریه بهینگی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدمحمد رضی نژاد - استادیار گروه زبانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

فریده الله یاری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

خلاصه مقاله:

ساختوازه یا صرف که با ساختار درونی کلمات سروکار دارد و جزئی از دستور زبان محسوب میشود، واژهسازی ازبافتهای مهم آن است. از فرآیندهای زیبا و زیرشاخه واژهسازی، فرآیند ساختوازه تکرار یا دوگان سازی است. این فرآیند در اکثر زبانهای بشری وجود دارد و از دیدگاه و نظریه‌های مختلف نگریسته شده است. یکی از این نظریه‌ها نظریه بهینگی است که همواره در پی کشف مشترکات زبانی است. در این مقاله نیز چند نمونه از فرآیند تکرار در زبان کردی و فارسی به صورت مقایسه‌ای در چارچوب بهینگی مورد بررسی قرار میگیرد تا این مشترکات زبانی از دیدگاه بهینگی بیشتر و بیشتر جلوه کند و اینکه رتبه‌بندی محدودیتها در دو زبان در خصوص هرکدام از انواع فرآیند تکرار به چه صورت است و چه محدودیتهایی در ساخت واژه‌های مکرر در دو زبان دخیل هستند. روش تحقیق در این مقاله کتابخانه‌ای است، داده‌های زبان کردی از فرهنگ لغت کردی- کردی فارسی (هه نانه بورینه 3) و برخی گویشوران این زبان و همچنین در زبان فارسی نیز از فرهنگ معین و مقاله شقاقی و حیدر پور استخراج شده‌اند. یافته‌های این بررسی‌ها از آن است که فرآیند تکرار در زبان فارسی و کردی بر اساس الگوهای ساختاری خاصی که دارد، دارای محدودیتهای خاصی است. محدودیتها در هر نوع از فرآیند تکرار در دو زبان سلسله‌مراتب خاص خود را دارند. با توجه به اینکه در برخی موارد تناقضهایی وجود دارد اما همواره شباهتها بیشتر از تفاوتهاست و فرآیند تکرار در چارچوب نظریه بهینگی الگوهای تقریباً همسانی در زبان فارسی و کردی دارد.

کلمات کلیدی:

ساختوازه، فرآیند تکرار، نظریه بهینگی، رتبه‌بندی محدودیتها، زبان فارسی، زبان کردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590965>

